

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 10 lipca 2018 r.

Poz. 7001

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr WNP-I.4131.79.2018.DK

Wojewody Mazowieckiego

z dnia 4 lipca 2018 r.

dotyczy uchwały Nr 387/18 Rady Gminy Celestynów z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie wyznaczenia miejsc przeznaczonych na postój taksówek osobowych na terenie gminy Celestynów oraz ustalenia opłat za korzystanie z tych miejsc.

WOJEWODA MAZOWIECKI

WNP-I.4131.79.2018.DK

Warszawa, 4 lipca 2018 r.

**Rada Gminy Celestynów
ul. Regucka 3
05-430 Celestynów****Rozstrzygnięcie nadzorcze**

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 387/18 Rady Gminy Celestynów z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie wyznaczenia miejsc przeznaczonych na postój taksówek osobowych na terenie gminy Celestynów oraz ustalenia opłat za korzystanie z tych miejsc.

Uzasadnienie

Rada Gminy Celestynów w dniu 28 maja 2018 r. podjęła uchwałę Nr 387/18 w sprawie wyznaczenia miejsc przeznaczonych na postój taksówek osobowych na terenie gminy Celestynów oraz ustalenia opłat za korzystanie z tych miejsc.

W uchwale wskazano, że podstawę prawną do jej podjęcia stanowi przepis art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994), zwanej dalej „usg”. Rada Gminy w kwestionowanej uchwale wyznaczyła miejsca przeznaczone na postój taksówek osobowych na terenie gminy Celestynów oraz ustaliła opłaty za korzystanie z tych miejsc.

Wspomniany przepis usg nie stanowi o kompetencji Rady Gminy do wyznaczania miejsc postoju taksówek na terenie gminy. Wspomniana uchwała została zatem podjęta bez podstawy prawnej.

Na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 lit. b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (Dz. U. z 2017 r. poz. 784) do organizacji ruchu zalicza się m.in. sposób umieszczania znaków pionowych, poziomych, sygnalizatorów i urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego. Na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 tego aktu przez projekt organizacji ruchu - rozumie się dokumentację sporządzoną w celu zatwierdzenia stałej, zmiennej albo czasowej organizacji ruchu przez właściwy organ zarządzający ruchem albo właściwy podmiot zarządzający drogą wewnętrzną.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 3 w zw. z pkt 5 ww. rozporządzenia, organ zarządzający ruchem w szczególności zatwierdza organizacje ruchu na podstawie złożonych projektów organizacji ruchu oraz przekazuje zatwierdzone organizacje ruchu do realizacji.

„Zatwierdzenie organizacji ruchu drogowego należy do materii publicznoprawnej, nie następuje w drodze decyzji, postanowienia ani aktu prawa miejscowego, nadto ma charakter władczy. (...) Akty realizujące zadania administracji drogowej są aktami władztwa publicznego, bo ingerują w materię korzystania z dróg publicznych, precyzując ich sieć, sposób finansowania, jakość, parametry, utrzymywanie w zdadności do używania”. (por. uzasadnienie do Uchwały Składu Siedmiu Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 czerwca 2014 r. I OPS 14/13).

Warto zwrócić uwagę na art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260). Zgodnie z przedmiotowym przepisem, starosta zarządza ruchem na drogach powiatowych i gminnych.

Zgodnie z § 11 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem organizację ruchu, w szczególności zadania techniczne polegające na umieszczaniu i utrzymaniu znaków drogowych, urządzeń sygnalizacji świetlnej, urządzeń sygnalizacji dźwiękowej oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu, realizuje na własny koszt zarząd drogi.

Wykładnia powyższych przepisów prowadzi do wniosku, że zarządzaniem ruchem na drogach gminnych jak również dokonywaniem czynności faktycznych związanych ze sprawowaniem zarządu zajmuje się starosta. Rada Gminy nie ma zatem uprawnienia do wyznaczania miejsc przeznaczonych na postoje taksówek.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie Prawa o ruchu drogowym formułują dalsze wytyczne dotyczące postojów taksówek. Zgodnie z pkt 5.2.19 załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. Nr 220, poz. 2181, z późn. zm.) znak D-19 „postój taksówek” (rys. 5.2.19.1) stosuje się w celu oznaczenia początku odcinka jezdni przeznaczonego tylko dla postoju taksówek osobowych. Postoje taksówek osobowych zaleca się ustalać w rejonach m.in.: dworców, domów towarowych, hoteli, restauracji. Jeżeli to możliwe, postoje te należy wyznaczać na ulicach lokalnych, a na ulicach układu podstawowego w zatokach, tak aby utrudnienia w ruchu innych pojazdów były jak najmniejsze.

Wspomniane wytyczne będzie realizował organ zarządzający ruchem, skoro do jego kompetencji należy zatwierdzenie organizacji ruchu i związane z tym umiejscowienie znaków drogowych na odpowiednim terenie.

„Z faktu, że teren, którego dotyczy uchwała, stanowi własność gminy i że jednym z elementów prawa własności jest możliwość podejmowania decyzji przez właściciela co do przeznaczenia nieruchomości, nie wynika, że rada gminy może podejmować dowolne uchwały w sprawie tej nieruchomości wyłącznie w oparciu o przepis art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 446). Jest to bowiem nieuprawniona ingerencja rady gminy w sferę kompetencji organu wykonawczego gminy. Takie naruszenia należy jednoznacznie zakwalifikować jako istotne. Pociąga to za sobą konieczność stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały niezależnie od tego, czy

została ona wykonana". (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego a we Wrocławiu z dnia 29 maja 2007 r. III SA/Wr 85/07).

Niezależnie od powyższego w § 1 ust. 2 przedmiotowej uchwały postanowiono o ustaleniu zerowej stawki opłat za postój taksówek osobowych w miejscach postoju taksówek. Wspomniane działanie również nie znajduje umocowania w przepisach prawa. Żaden z powołanych wyżej przepisów nie stanowi o ponoszeniu odpłatności za czynności z zakresu organizacji ruchu po stronie podmiotów trzecich. Nie przewiduje ponadto kompetencji Rady Gminy do określania stawek opłat za korzystanie z terenu wyznaczonego na postój taksówek.

Wprowadzenie określonej stawki opłat, w tym stawki zerowej, bez względu na wysokość, musi mieć oparcie w przepisie rangi ustawowej, co w omawianym przypadku nie ma miejsca. Powyższe nie oznacza generalnego braku możliwości uregulowania kwestii opłat - możliwość taką musi jednak wprost przewidywać przepis ustawy delegującej do wydania przepisów rangi podustawowej.

W świetle powyższego uchwała została podjęta bez podstawy prawnej, jednocześnie naruszając kompetencje organu zarządzającego ruchem, w omawianym przypadku starosty, a zatem stwierdzenie jej nieważności jest w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Szipera